

τζαμαρία

τζαμαρία, η, ουσ. [<τζάμι + κατάλ. -αρία], η τζαμαρία. **1.** μεγάλη επιφάνεια από τζάμι, ιδίως αυτό που χρησιμοποιείται ως προστατευτικό στις βιτρίνες των καταστημάτων: «όλες οι τζαμαρίες των καταστημάτων ήταν ολοκάθαρες». **2.** μεγάλη επιφάνεια από τζάμια που χρησιμοποιείται ως διαχωριστικό ή ως προστατευτικό ενός χώρου: «το σαλόνι χωριζόταν στη μέση από μια μεγάλη τζαμαρία || έκλεισε το μπαλκόνι τους με μια τζαμαρία». (Λαϊκό τραγούδι: κύλαγε το τσέρκι στην οδό Φυλής άστραφτε στον ήλιο κάποια **τζαμαρία**. Άρπαζες την πέτρα δίχως να σκεφτείς. Τίναζες το χέρι, κάτω η τζαμαρία. Γέλαγε η Μαρία...). **3.** (ειρωνικά) τα ματογυάλια, ιδίως αυτά που φοράει κάποιος λόγω προβληματικής όρασης, τα τζάμια: «έβγαλε προσεκτικά ένα ειδικό βελούδο απ' την τσέπη του και καθάρισε την τζαμαρία του».

- *κατεβάζω την τζαμαρία*, σπάω το τζάμι της βιτρίνας καταστήματος: «οι αναρχικοί κατέβασαν την τζαμαρία της γωνιακής τράπεζας || απ' όπου περνούσαν οι αναρχικοί, κατέβαζαν τις τζαμαρίες των καταστημάτων».

- *του κατεβάζω την τζαμαρία*, (ειρωνικά) του σπάω τα γυαλιά που φοράει στα μάτια του: «του 'δωσε μια ξαφνική γροθιά στο πρόσωπο και του κατέβασε την τζαμαρία».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας